

Тема номера: Наставники

РЕДАКЦІЯ VERBUM

29 СІЧНЯ 2020

Шановні читачі! Жодна людина не стає зрілою особистістю сама, без сторонньої допомоги. Нам необхідно спілкуватися, навчатися, пізнавати інших, а завдяки їм – себе. Так само і з вірою: шлях до взаємин із Богом пролягає через стосунки з людьми, яких ми зустрічаємо особисто чи бодай через тексти. У цьому випуску «Вербуму» йдеться саме про тих, завдяки кому ми стаємо зрілишими, мудрішими, більше собою; одне слово, про духовних наставників.

Жорж де Латур, «Святий Йосиф тесля», 1642 рік (фрагмент)

Анастасія Рябчук пише про духовних керівників, які перебувають поруч із нами й навчають

бачити Бога в повсякденних дрібницях – бо, зрештою, з цих дрібниць і складається життя. Сам Ісус, говорячи про царство небесне, вдавався не до абстрактних метафор, а до чуттєвих образів: розтертої між пальцями зернини, закваски для хліба, надійно збудованого дому. Просте запитання про те, де був Бог у нашому житті сьогодні, може перетворити теоретичні ідеї на досвід любові та близькості.

Єпископ Роберт Беррон звертається до проповідників, які покликані говорити про Бога так, щоб люди впізнавали Його в щоденних клопотах і прагнули вийти у спілкуванні з Господом поза них. «Якщо ми думаємо й діємо, як усі, то ми не сприйняли Євангелія. І якщо все, що лунає з амвона, можна почути в токшоу, у дискусійних клубах і в політичних суперечках, то ми не чуємо Євангелія». Місія проповідника полягає в тому, аби наvertати й перемінювати серця, зшиваючи прірву між землею й небом, між людиною й Богом.

У розмові з «Вербумом» отець Ян Анджей Ключовський ОР розповідає про легендарне домініканське душпастирство «Бечка», завдяки якому сформувалось у вірі не одне покоління краківських студентів. У його межах вони молилися, слухали лекції, іноді доволі непрості (подейкують, що вкрай складною, та все одно відвідуваною була феноменологія Кароля Войтили), і відстоювали свої громадянські права. Сьогодні молодь трохи інша, але це аж ніяк не означає, що душпастирство менше їй потрібне; та й самим душпастирям необхідне спілкування зі світським середовищем, зокрема академічним.

Завершується випуск текстом Ольги Герасименко про блаженного Домініка Барбері – пасіоніста й духовного наставника святого Джона Генрі Ньюмена. Це, звісно, той випадок, коли вчитель перебуває в тіні учня, але отець Барбері цікавий не лише тим, кого привів у Католицьку Церкву, а й цілою своєю особистістю. Його постать – хороший приклад того, завдяки яким рисам стають наставниками святих.